

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 7. november 2019
Kontor: Databeskyttelseskontoret
Sagsbeh: Mikkel Reenberg
Sagsnr.: 2019-0030-2855
Dok.: 1266359

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 88 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 16. oktober 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Nick Hækkerup

/

Anders Lotterup

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 88 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren oplyse, hvad implementeringen af Databeskyttelsesdirektivet har kostet myndighederne (opdelt på stat, regionerne, kommuner osv.), og hvad det har kostet virksomhederne?”

Svar:

Jeg forstår spørgsmålet sådan, at der spørges til databeskyttelsesforordningen, som har fundet anvendelse i Danmark fra den 25. maj 2018.

I forbindelse med gennemførelsen af databeskyttelsesforordningen igangsatte Justitsministeriet i sommeren 2016 et projektarbejde, som grundlæggende havde til opgave at analysere rækkevidden af forordningens bestemmelser. Arbejdet skulle også ses i lyset af, at persondataloven på daværende tidspunkt var gældende i Danmark og havde været det siden år 2000.

Samtlige ministerier, KL, Danske Regioner, Erhvervsstyrelsen, Digitaliseringsstyrelsen og Datatilsynet deltog i analysearbejdet. Resultaterne blev i maj 2017 præsenteret i betænkning nr. 1565/2017.

Det fremgår af betænkningen, at analysearbejdet viste, at databeskyttelsesforordningen i vidt omfang svarer til den retstilstand, som var gældende efter persondataloven og databeskyttelsesdirektivet med tilhørende praksis fra bl.a. EU-Domstolen og Datatilsynet. På den baggrund konkluderes det, at der for myndigheder og private organisationer, der på dette tidspunkt i forvejen levede op til persondataloven, ikke med forordningen ville være tale om omfattende ændringer.

Med databeskyttelsesforordningen blev der således i vidt omfang indført regler, som de relevante aktører i forvejen skulle leve op til efter persondataloven.

Analysearbejdet og konklusionerne i betænkning nr. 1565/2017 lå til grund for de økonomiske beregninger, der blev foretaget i forbindelse med databeskyttelsesforordningens gennemførelse i Danmark.

For de offentlige myndigheder skønnedes det således, at gennemførelsen af databeskyttelsesforordningen samlet set ville medføre merudgifter på 143,5 mio. kr. i 2018, 209,7 mio. kr. i 2019 og 191,7 mio. kr. årligt fra 2020 og frem fordelt på ca. 230 myndigheder *jf. tabel 1*.

Tabel 1**Skønnede merudgifter som følge af databeskyttelsesforordningen**

(mio. kr., 2020-pl)	2018	2019	2020	2021
Statslige myndigheder	60,7	95,7	96,2	96,2
- de statslige myndigheders merudgifter til efterlevelse af nye krav	47,6	78,5	78,5	78,5
- styrkelse af Datatilsynet	13,2	17,3	17,7	17,7
Kommunale	62,2	88,2	69,7	69,7
Regionale	20,6	25,8	25,8	25,8
Total	143,5	209,7	191,7	191,7

Note: De kommunal- og regionaløkonomiske konsekvenser vedrører den samlede aftalte DUT-kompensation til kommuner og regioner i forbindelse med både databeskyttelsesloven og databeskyttelsesforordningen. Det fremgår imidlertid af databeskyttelsesloven, at den ikke forventedes at have økonomiske konsekvenser for det offentlige af betydning.

For private virksomheder skønnedes det, at databeskyttelsesforordningen ville medføre en række nye forpligtelser for erhvervslivet svarende til dem, der følger for offentlige myndigheder.

Databeskyttelsesforordningen har skabt bevidsthed omkring vigtigheden af beskyttelse af personoplysninger, og reglerne har generelt fået mere opmærksomhed end de dagældende regler i persondataloven. For de aktører, som ikke i forvejen levede op til reglerne i persondataloven, har det været nødvendigt at afholde yderligere omkostninger for at efterleve reglerne.